

Pars prima de vniuerso

negauerunt. Sunt et alij errores quibus et omnis lex contradicit et eisdē ab omni lege contradicitur nec p̄tenti fuerunt. Huiusmodi erronei sic imminuere gloriā dei et euacuare spem cultorū ipsius quin ex vniuerso eternitatē attribuere ausi sunt et probationibus se hoc posse astruere attemptauerunt. Manifestū igitur est quia errores istos destruere et p̄tentionibus huiusmodi erroneorū respondere questionesq; eorū dissoluere veritatēq; contrariā astruere p̄sentis p̄positi est intentionis mee ac desiderij in hoc tractatu si deus voluerit.

Quia actor vniuersi est vnus rationib; stabiliter et error manicheorum simul destruitur.

Ita igitur quia vniuerso ē vnitas qua et ē et dicit vniuersum. et actori eius qui est benedictus deus et sublimis quoniam ipse ē vnus et quoniam nō est ei alter cōtrarius. et hic declarabo tibi p̄ vias p̄bationū nō quemadmodū in p̄me philosophie p̄ma pte declaraf. Sed probationibus facillimis et pene vulgaribus quoniam huius erroris auctores fm v̄tiores vulgares hic est breuis intellectus et paucis excitatione homines se duxerūt. et hic ē error p̄mus cuius destructioni intendo in hoc p̄mo capitulo. hic igitur error ortū habuit a regione p̄fidis et auctor ei; dicitur ē manij. Unde et sequaces eius manicheos nominat gens xp̄ianorū et cepit error iste fere cū ip̄a lege xp̄ianorū. Sicutq; et ē adhuc nō solū p̄nitiosissim; Sed etiā pestilentissimus quapropter ip̄m etiā gladio rigue p̄sequi et exterminare vsq; hodie nō desistit. Hoc etiā nō min; gens hebreorū aut saracenorū faceret. si apud eos inueniret. Hic ergo seductor et falsiloquēs posuit duo esse principia duos esse deos et nominauit alterū deū lucis et deū benignū. alterū v̄o deū tenebrarū et deū malignū. Sic posuit et duo vniuersa duoq; regna duas etiā gētes. et vocauit eas iuxta p̄dictas noīa cōes gentē lucē et gētē tenebrarū. Regnū lucē et regnū tenebrarū Substantias etiā diuisit iuxta modū istū et q̄s greci vocāt eudēmones latini v̄o anglos bonos dixit a dō bono et principe lucē creatos eiusq; mīstros eē. Quos autē vocant cacodēmones latini v̄o angelos malos v̄l dyabolos posuit a principe tenebrarū; et deo maligno creatos eē eiusq; eē mīstros et dñā mala patissimos at; p̄mptissimos

posuitq; p̄rietatē int̄ principes istos et bellū nō solū p̄petuū. S; etiā eternū et inter regna et gētes eorū. Sūt et alia deliramenta et mirabilia earū etiā rami multi errorū istius q̄s p̄sequi nō est intentionis mee hic Radices erroris manicheorū extirpā per rarōnes methaphysicas.

A primis igitur cōtra ip̄as radices et ac radicale fundamentū erroris istius disputandū erit Dico ergo qz cū erronei isti ponūt duo principia at; coequeua et eterna necesse habēt p̄sequenter ponere. Utrūq; eē necesse eē p̄ se et p̄pter hoc simplex i vltimate simplicitatis. Si eē aliquo modo alterutrū eorū eēt cōpositū eēt ex necessitate partibile et p̄pter hoc haberet aliquo mō ptes quare neutrū eorū eēt principū simplr cū vtrūq; haberet multa priora se valet ptes suas siue cōponentia sua. oēs ei ptes et oīa p̄ponētia priora sunt toto suo qd cōponūt. Ampli; neutrū eorū erit necesse esse per se. fm hoc imo vtrūq; erit possibile eē p̄ se cū vtrūq; sit causatū ab ip̄is p̄tib; cōponētib; totalitatē ip̄ius oīno ei cōpositū quolib; modo causatū ē partū ex qbus p̄sistit totalitas ip̄ius et etiā cōpositorū adunāt. seu aggregātis ptes illius et adducētis in totalitatē ip̄ius. Jam ante declaratū ē i p̄mo. pte p̄ime philosophie qz omne huiusmodi causatū ē possibile eē per se et ē recipiens eē supra se qd ē aliud ab ip̄o et p̄pter hoc est in eo potēcialiter siue possibiliter quoniam; ē et accidens hoc ē adueniēs ei et receptum ab ip̄o supra totā completā essentiā iuata eē ei omne qd dat a causa huiusmodi suo causa to sepabile ē ab illo saltē intellectu. et omne receptū a suo recipiente et generaliter omne eē cū fuerit aliud a suo ente separabile ē ab ip̄o eē mō quo diximus. Omne autē a quo eius eē separabile ē nō habet illud nisi possibiliter siue potēcialiter et ita nō h; illud ea necessitate qua aliqd dicit necesse eē p̄ se. Manifestū igitur ē qz neutrū duorū istorū principiorū ē necesse eē p̄ se. Amp; si vtrūq; ē necesse eē per se vtrūq; erit simplex i vltimate simplicitatis in neutro igr aliquid erit eēncialit̄ qd nō sit ip̄m. Cū igr bonitas et malicia sint i eis essentialiter ex necessitate alter erit sua ip̄a bonitas alter v̄o sua ip̄a malicia. Necesse ergo per se aut dicit vniuoce de ambohus aut equoce. qz si vniuoce qcquid igr erit alteri p̄ hoc qz ē necesse eē p̄ se siue per

videlicet

Enclitic
p̄ma p̄m
et p̄m